

POSTANOWIENIE

27 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

na posiedzeniu niejawnym 27 lutego 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P.K. i M.T.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze
z 27 czerwca 2024 r., VI Ca 300/24,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[J.T.]

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. w W. (dalej: bank) wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, którym oddalono apelację skarżącego w sprawie o ustalenie z powództwa P.K. i M.T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania bank wskazał sześć przyczyn kasacyjnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. Pięć z nich dotyczyło występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a jedno – potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Natura obu wspomnianych przyczyn kasacyjnych była już przedmiotem bardzo licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego i została szczegółowo omówiona m.in. w postanowieniu SN z 30 grudnia 2024 r., I CSK 3562/23, wydanym w sprawie z udziałem pozwanego.

Żadna z przyczyn kasacyjnych wskazanych przez bank nie występuje w sprawie. Choć sygnalizowane na s. 4-5 i opisane szerzej w dalszej części skargi kwestie dotyczące problematyki kredytów powiązanych z kursem waluty obcej (przyczyny kasacyjne 2-6) są obiektywnie istotne, a dawniej rzeczywiście budziły poważne wątpliwości, to obecnie należy uznać je za wyjaśnione – w kierunku odmiennym od oczekiwanego przez pozwanego – dzięki uchwale Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej – z 25 kwietnia 2024 r., III CZP 25/22. Wobec braku podstaw do podjęcia działań unormowanych w art. 88 § 1 u.s.n., przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy Sąd Najwyższy pozostaje przy tym, na mocy art. 87 § 1 u.s.n., związany stanowiskiem wyrażonym w sentencji tego orzeczenia. We wspomnianej uchwale szeroko umotywowano zajęte w niej stanowiska; powtarzanie tej argumentacji należy więc obecnie uznać za zbędne.

Uzupełniając trzeba dodać, że przyczyna oznaczona numerem pierwszym pozornie dotyczy kwestii nieobjętej zakresem ww. uchwały, to jest tego, które postanowienia charakterystyczne dla umów kredytu indeksowanego do waluty

obcej są abuzywne; bank wyróżnił przy tym klauzulę kursową oraz klauzulę ryzyka walutowego. Rzecz jednak w tym, że w świetle wspomnianej uchwały rozróżnienie takie, nawet jeżeli *in abstracto* uznać je za zasadne także w przypadku spornej obecnie umowy, nie ma znaczenia. Stan niezwiązania stron umową powoduje bowiem już sama tylko abuzywność klauzuli kursowej.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy uznał, że z motywów skargi nie wynika, by zachodziły określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przyczyny kasacyjne, co uzasadniało odmowę przyjęcia tej skargi do rozpoznania.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

Beata Janiszewska

[J.T.]

[SOP]